

Predica de la Zürich

Duminică, 28 ianuarie 2007, ora 14⁰⁰

Omul a vorbit, Dumnezeu împlinește

Ewald Frank

Începem cu cântarea 579, „Mă uit la Mielul sfânt”, după care vom cânta și cântarea 119, „Ploaia binecuvântărilor să cadă”. Cineva a cerut să se mai aducă o cântare; eu vă rog să o cântăm împreună și apoi fratele Graf ne va aduce un cuvânt. Cântarea 128, „Puterea care a venit de Rusalii”.

[adunarea cântă, după care vorbește fratele Graf:]

Iubiți frați și surori în DOMNUL, vă salut și eu din inimă în Numele sfânt și scump al DOMNULUI nostru Isus Hristos.

În această ultimă cântare s-a pomenit un lucru foarte important, în al doilea vers. În Duhul sfânt este încă destulă putere, iar cine primește această putere, acela laudă și mărește [pe DOMNUL] și nu mai poate să tacă. În a doua strofă se spune „Umple-ne, Duh sfânt, cu putere nouă de viață / Și limbi de foc coboară peste noi”.

La începutul acestei adunări și la început de an, aș vrea să citesc câteva versete din Fapte 5. Ucenicii erau atunci în aceeași situație și ce au trăit ei a fost împlinirea cântării pe care a pomenit-o mai devreme. Citesc din Fapte 5:27 *„După ce i-au adus, i-au pus înaintea Soborului. Și marele preot i-a întrebat astfel: ‚Nu v-am poruncit noi cu tot dinadinsul să nu învățați pe norod în Numele acesta? Și voi iată că ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și căutați să aruncați asupra noastră sângele acelui om’. Petru și apostolii ceilalți, drept răspuns, i-au zis: ‚Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni! Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut DOMN și mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința*

și iertarea păcatelor. Noi suntem martori ai acestor lucruri, ca și Duhul sfânt pe care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El”’.

Acum aș vrea să mai citesc de la vers.40 „*Ei au ascultat de el. Și, după ce au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus și le-au dat drumul. Ei au plecat dinaintea Soborului și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui. Și în fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos”’.*

Iubiți frați și surori, când citim aceste cuvinte putem vedea că, pe deoparte, ei erau înaintea Soborului și a lumii și trebuiau să suporte ocările lor – acesta e lucrul pe care vreau să vi-l spun, anume că noi suntem în aceeași stare și avem dreptul să rămânem în ea, în ciuda părerilor lor, că „voi nu aveți voie”, „voi nu puteți”, ș.a.m.d. Totuși, noi avem convingerea că trebuie să fim ascultători de Dumnezeu mai mult decât de oameni. Acesta este un lucru nou pe care îl spun la acest început de an. Lăsați-i pe oameni să zică ce vor, căci eu doresc să spun ceea ce Dumnezeu m-a însărcinat pe mine să spun. Dacă în ceea ce trebuie să spun este vreun cuvânt împotriva lor și lor nu le convine, mie îmi este indiferent. Eu doresc ceea ce vrea Dumnezeu.

Mai târziu ei au fost din nou cercetați și li s-a spus să nu vorbească nimic în Numele DOMNULUI Isus Hristos – să nu învețe și să nu evanghelizeze. Dar ce citim în Coloseni? „*Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele DOMNULUI Isus*” [3:17]. Vedeți? Aceasta să fie pentru noi un prilej de înviorare. Noi vrem să fim ca acești ucenici care „... *au plecat dinaintea Soborului și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți, pentru Numele Lui*”. Nu căutăm și noi același lucru? Să spună lumea ce o vrea, dar noi știm care este starea și calea noastră și pe această Cale noi vrem să mergem mai departe. „*În fiecare zi, în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos*”.

Iubiți frați și surori, noi nu suntem predicatori, ci martori la ce a făcut Dumnezeu în viețile noastre. Noi dorim să purtăm aceste „însemne” cu noi, în această lume. Avem tot dreptul să mărturisim și să trăim cuvintele pe care le-am cântat: Duhul sfânt este cu noi! Noi primim puterea Lui și, așa cum am spus în cântare, puterea Duhului sfânt este

încă aceeași. EL i-a ajutat pe apostoli atunci și tot așa ne ajută și pe noi, astăzi. Fie ca DOMNUL să ne pregătească și în această după-amiază pentru ca prin puterea Lui să primim Cuvântul, să putem ieși în lume și să luăm poziție pentru acest Cuvânt. Dumnezeu să ne dea această binecuvântare acum.

Ne ridicăm pentru rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim pentru această posibilitate de a fi adunați laolaltă pentru Cuvântul Tău. Noi dorim să fim ca acești apostoli, DOAMNE. Chiar dac-ar fi ca lumea să ne batjocorească, noi vrem să stăm aici și să aducem mărturie, căci vrem să ascultăm mai mult de Tine decât de oameni.

DOAMNE, noi știm că nu putem primi această putere de la noi înșine – Tu poți să ne-o dai, DOAMNE, și pentru aceasta suntem aici. Vrem să fim învățați de Tine, să fim întăriți și să primim de la Tine această putere, pentru ca prin ea să putem aduce mărturie în fața lumii pentru ceea ce ai făcut în viețile noastre. Te rugăm, ia tot ceea ce mai este o piedică între Tine și noi, tot ce ne oprește ca să fim mai aproape de Tine și dăruiește-ne tot ce avem nevoie.

Vrem, DOAMNE, un singur lucru: puterea Ta, Duhul și Cuvântul Tău, ca să putem merge mai departe pe Calea Ta, pentru ca într-o bună zi să fim de față când Tu te vei întoarce. Te laudăm și Te cinstim pentru aceasta. Te rugăm, binecuvântează pe fratele nostru și deschide inimile noastre pentru ca să primim Cuvântul Tău în mod corect. Îți mulțumesc pentru că rugămintea mea nu este zadarnică – o vei împlini pentru că Tu ai făgăduit-o. Te rog și pentru toți aceia care nu pot fi acum în mijlocul nostru. Fii, DOAMNE, peste tot acolo unde poporul Tău se adună în Numele Tău, sub puterea Duhului Tău. Binecuvântează pe toți cei slabi și bolnavi, binecuvântează pe robii tăi, binecuvântează lucrarea Ta. Noi Te laudăm, Te proslăvim și Îți dăm Ție toată cinstea, în Numele lui Isus. Aleluia, amin.

[vorbește fratele Frank]

Vă rog să vă așezați.

Încă o dată vă urez tuturor „bine ați venit” din inimă, în Numele scump al DOMNULUI nostru. Aș vrea să întreb cine este astăzi pentru prima dată în acest loc. Avem aici pe fratele și sora Münch. DOMNUL să

vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Mai este cineva care a venit pentru prima oară în acest loc? Nu? Atunci, poate data viitoare vom invita și alte persoane care astfel vor fi pentru prima dată în mijlocul nostru.

Aș vrea să vă transmit câteva salutări, în special din partea fraților din România. Fratele Barilier și Genton au fost în Ciad și au adus salutări din partea fraților de acolo. Aici suntem conectați cu frați de pe întreg pământul.

În această lună am avut două evenimente deosebite. Mai întâi, eu am fost invitat la un post de radio din Leipzig într-o transmisiune în care au fost invitați mulți reporteri și personalități din toate domeniile. Dumnezeu mi-a dat har să vorbesc cu toți acești oameni și să le pot da mărturie despre ceea ce a făcut Dumnezeu. Pe de altă parte, trebuie să recunosc că am plecat de acolo cu o mare durere în suflet pentru că mulți, și mai ales dintre cei „evlavioși”, au rămas în programele lor și s-au arătat indiferenți față de ceea ce face Dumnezeu astăzi. Ei nu vor să știe nimic despre aceste lucruri și aceasta doare foarte mult. Dar Dumnezeu va da o chemare și toți aceia care sunt născuți din El vor asculta chemarea Lui. DOMNUL îi cunoaște pe ai Săi, știe unde se află ei și cine sunt cu adevărat.

Lucrurile stau însă altfel în România. Voi știți că frații de acolo sunt vizitați într-un mod deosebit de Dumnezeu. Eu am fost pentru prima oară între ei chiar în timpul Războiului Rece, în 1968, și astăzi roada slujbei fraților noștri este pur și simplu copleșitoare. Peste 4000 de frați și surori cred mesajul [acestui ceas] și sunt botezați biblic. Oriunde în țară sunt frați slujitori (în număr de aproape 200, în diferite orașe), frați care au părtășie în Cuvânt unii cu alții, în toate bisericile în care se adună. Am avut întâlniri minunate și Îi aducem mulțumiri DOMNULUI pentru aceasta.

În urmă cu o săptămână am fost în Arad – unul dintre cele mai mari orașe din Transilvania – într-o mare adunare penticostală (cea mai mare din acest oraș). Să vă spun drept, Cuvântul DOMNULUI a fost atât de puternic încât predicatorul s-a ridicat în picioare la sfârșitul slujbei și a zis: „să îngenunchem cu toții și să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru Cuvântul pe care astăzi L-am auzit”. Câteva sute de oameni au îngenunchiat și I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru cuvântul pe care l-au auzit. Apoi predicatorul l-a rugat pe fratele Daniel să revină și să le vorbească mai multe despre Cuvânt.

Este un lucru minunat care te face să te bucuri pentru fiecare biserică în parte. Te bucuri pentru toți aceia care își deschid inimile și doresc să primească Cuvântul, dând crezare mesajului lui Dumnezeu pentru acest ceas.

Am mai primit multe salutări și e-mail-uri din întreaga lume de la frați care vor să ne salute aici, la Zürich. Și noi suntem alături de ei. Ei au auzit ultima chemare, ultimul mesaj, și au ieșit afară [din denotațiuni]. DOMNUL cheamă afară din Babilon pentru ca să ne aducă în Sion, ne cheamă afară dintr-un sistem ca să ne aducă în Biserică. El ne scoate din încurcături și răstălmăciri pentru ca să ne arate claritatea Adevărului Său.

Am putea aduce multe mărturii despre ceea ce face Dumnezeu acum pe pământ, lucru pentru care suntem foarte mulțumitori. Am spus deja faptul că la fiecare început al lunii putem transmite de la Krefeld în șapte limbi și frați din toate popoarele și națiile ne pot asculta. Ei au astfel părtășie cu noi și cu DOMNUL și aud tot ce are de spus Dumnezeu poporului Său în acest timp.

Timpul trece foarte repede, de aceea haideți să intrăm în cercetarea cuvântului lui Dumnezeu. Din Faptele Apostolilor 5 s-a citit un cuvânt foarte important și s-a accentuat faptul că în acest Nume, care este mai presus de orice alt nume, „*singurul Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți*”, nu mai este voie să se predice. Ce predică mai poate fi aceea? Acesta este Numele în care Dumnezeu Însuși S-a descoperit, Numele care a fost dat pentru ca prin El să fim salvați. Și această propovăduire, care vestește mântuirea lui Dumnezeu, să nu mai fie propovăduită?! Da, pentru că ei vor să rămână în tradițiile lor...

Apoi s-a spus „să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni”. Aceasta este și hotărârea noastră. Oamenii nu au decât să spună ce vor ei, dar Cuvântul DOMNULUI trebuie să fie propovăduit. Am deschis acum la Fapte 4:12, unde este scris că „*În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți*”. O mai spun o dată: ACESTA este singurul Nume în care poate fi predicată iertarea păcatelor, singurul Nume pe care Dumnezeu ni L-a dat pentru ca să fim mântuiți și care a fost făgăduit încă din Vechiul Testament, ca Mântuitor. Dar pentru că oamenii vor să rămână în

tradițiile lor, ei spun că mântuirea poate fi găsită ba aici, ba acolo. Nu, ei nu vor să audă nimic despre mesajul lui Dumnezeu și despre Numele DOMNULUI.

În ultima scrisoare circulară am spus că, potrivit cu Matei 7, mulți vor veni în aceste zile și vor spune „Doamne, Doamne, n-am făcut noi asta și asta în Numele Tău?” „N-am proorocit noi, n-am scos draci, n-am făcut noi semne mari și minuni?” Și DOMNUL le va spune: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege*”. Este vorba doar despre descoperirea lucrurilor pe care Dumnezeu ni le-a dăruit, prin har. Fiul lui Dumnezeu este descoperirea lui Dumnezeu în chip omenesc. Numai El a putut spune „*Cine mă vede pe Mine, vede pe Tatăl*” [Ioan 12:45]. Numai despre El a putut fi scris „*Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii*” [Coloseni 2:9]. Apoi mai este scris și că „*noi toți am primit din plinătatea Lui*” [Ioan 1:16]. Acesta este har!

Un frate care nu vine în adunările noastre a citit scrisoarea circulară din decembrie și m-a sunat să-mi spună: „Frate Frank, scrisoarea circulară mi-a vorbit personal; este foarte adâncă și puternică, dar nu am primit descoperirea în ea”. Atunci eu m-am gândit la cele spuse de el și brusc mi-a venit în inimă gândul că Petru a scris, Pavel a scris, proorocii și apostolii au scris, dar descoperirea îi este dăruită fiecăruia doar de Dumnezeu. Poți citi evangheliile și epistolele, le poți citi pe toate la rând, dar dacă Dumnezeu nu-ți dă descoperire în mod personal, după ce le-ai citit știi tot atât cât știai și înainte. Așa este scris în Matei 16:17 „*...nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri*”. Acesta este legătura fiecăruia, în mod personal, cu Dumnezeu. Toată Scriptura este scrisă [de oameni], dar descoperirea vine doar de la Dumnezeu. „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea*” [Ioan 14.19].

Multe lucruri ar mai putea fi spuse aici, dar „*când va veni mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul*”. Deci, avem nevoie de ambele lucruri: avem nevoie de cuvânt [litera], avem nevoie și de descoperirea în Duhul, pentru ca să înțelegem cuvântul în mod corect. Atunci nu mai trebuie ca un frate să-l învețe pe altul, ci „*toți vor fi învățați de Dumnezeu*”. Duhul lui Dumnezeu ne va călăuzi în

toate lucrurile, după cuvântul care spune că „*Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu*” [1Corinteni 2:10].

Așadar, descoperirea nu poate fi dată mai departe – ea trebuie primită în mod personal de la Dumnezeu. Noi am văzut acest lucru și în slujba fratelui Branham, cel mai mare bărbat al lui Dumnezeu din toate timpurile. Nimeni nu a avut o slujbă ca a lui – nici Isaia, nici Ieremia, nici Petru, nici Iacov, nici Ioan – o slujbă ieșită din comun care poate fi comparată doar cu slujba DOMNULUI nostru, conform Ioan 5:19-20 „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai*”. Este cea mai mare slujbă, am putea spune.

Conform mărturiei Vaticanului, peste 500 de evangheliști din Statele Unite își susțin predicile pe învățăturile fratelui Branham. Domnul Hollenberger, care a tradus predica fratelui Branham de la Zürich, este deasemenea pomenit printre ei. Dar la ce folosesc toate predicile lor bazate pe învățătura fratelui Branham, dacă ei înșiși nu au ieșit din Babilon? Dar nu vom intra astăzi în aceste lucruri. Însărcinarea noastră este să propovăduim Cuvântul așa încât să fim pregătiți pentru revenirea lui Isus Hristos, DOMNUL nostru, pentru ca inimile noastre să fie curățite după cuvântul „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*” [Matei 5:8] și „*mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu dragostea, care este legătura desăvârșirii*”. Acest lucru i-a fost spus și fratelui Branham: numai dragostea desăvârșită va intra înăuntru! Dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu a fost descoperită pe crucea de la Golgota prin iertare, împăcare și pace cu Dumnezeu – prin Isus Hristos, DOMNUL nostru. Nimeni nu trebuie să se învinovățească sau să mai găsească altora ceva de reproșat, pentru că vina a fost iertată pentru totdeauna. EL nu se mai gândește la păcate, pentru că acum au devenite albe ca zăpada. Făgăduința din Isaia s-a împlinit pe crucea de la Golgota, când Isus a spus „*S-a isprăvit!*”. Dumnezeu a fost în Hristos și pe noi, care suntem încă în această lume, ne-a împăcat cu Sine Însuși.

În ce privește pregătirea Bisericii, dați-mi voie să citesc câteva versete biblice și fie ca Dumnezeu să ne dea tuturor și fiecăruia descoperire prin har. În 2Petru 3 citim de la vers.14: „*De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți*

înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”. Fără prihană, fără vină și în pace... „Să credeți că îndelunga răbdare a DOMNULUI nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui”. Aici avem răspunsul. La revenirea lui Isus Hristos, noi trebuie să fim pregătiți pentru ca Biserica-mireasă să poată intra în Odaia de nuntă împreună cu Mirele.

În 2Corinteni 11 Pavel vorbește despre ceea ce îl mișca în inima lui referitor la slujba pe care o avea pentru Biserică. De la vers.2 el spune: *„Sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-am logodit cu un (singur) bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată”*. Dumnezeu a pus slujbe în Biserică trimițând un sol [mesager]. EL a rânduit slujbe pentru pregătirea acelor care Îl vor întâmpina ca Mireasă, la revenirea Lui. În Efeseni 5:25 avem mărturia că DOMNUL Însuși va înfățișa Biserica dinaintea Lui *„fără pată și fără zbârcitură”*, ba mai mult, *„sfântă și fără de prihană”*. Aici trebuie să fim atenți că DOMNUL nostru, care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice, a dat robilor săi slujbe pentru zidirea Bisericii. Să citim din Efeseni 4:10 *„Cel ce s-a pogorât, este același cu cel ce s-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile. Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea Trupului lui Hristos”*. Aici este vorba de două lucruri: pentru împlinirea slujbei, în general, și apoi pentru zidirea Trupului lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. De la vers.13 se precizează: *„...până vom ajunge toți [într-un final – traducerea germană] la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos”*. Nu este acesta un lucru minunat? Este acest lucru posibil? Da, este posibil.

Să privim lucrurile drept în față: dacă are loc o zămislire firească, ce poate face omul pentru ca trupul să crească și toate măduarele să se dezvolte, fiecare la locul lui? Toate se întâmplă pentru că Dumnezeu le-a rânduit așa. La fel stau lucrurile și în chip duhovnicesc, nu vă îngrijiți voi de asta. Ați citit în evanghelia lui Marcu pilda DOMNULUI despre semănătorul care a ieșit pe câmp? El poate să meargă să se culce, nu trebuie să se mai îngrijească pentru ce a semănat, pentru că Dumnezeu o

face. Pământul a fost dat roditor pentru ca sămânța căzută în el să crească, primind totodată apa ploii și căldura soarelui așa încât bobul de grâu să moară și viața care este în el să iasă afară și să crească până la bobul de grâu. Ce poate face semănătorul pentru asta? Poate să-și bată capul, să-și frământa mintea și tot nu poate schimba nimic. Dumnezeu a rânduit creșterea. Important este ca sămânța divină a Cuvântului să fie primită într-o inimă bună.

Voi știți, Potrivnicul nu are doar îngăduința ci își ia chiar dreptul să semene sămânța lui. El își negociază dreptul de a scoate din adevărații credincioși sămânța care a fost pusă în ei. Dacă ei nu au primit descoperirea, ei nu înțeleg nimic. În Matei 13 citim de la vers.19: „*Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămânța căzută lângă drum*”. Acesta este un lucru îngrozitor. Vedeți cât de important este ca pământul roditor să fie pregătit dinainte. Pământul roditor al inimii în care este semănat Cuvântul trebuie să devină viu, o descoperire, pentru ca prin harul care ne este dat să nu auzim doar cuvinte, ci să le și primim descoperite, pentru ca DOMNUL să poată deschide înțelegerea noastră și să putem înainta în credință, iar Potrivnicul să nu mai poată avea nici o putere asupra noastră. Însă, dacă noi primim Cuvântul lui Dumnezeu cu inima deschisă și Îl credem, iar Duhul lui Dumnezeu vine asupra noastră, atunci [sămânța] va răsări și noi nu ne vom mai îngriji de nimic. Dumnezeu dă creșterea: mai întâi apare tulpina, apoi frunzele, apoi bobul din spic – nu este acest lucru minunat? Aici nu există nici o forțare.

Așa cum sunt, așa trebuie să fie. Eu sunt al Tău, primește-mă DOAMNE! Pune Cuvântul Tău în inima mea ca o sămânță sfântă! De pildă, dacă ai semăna în Sahara tone de grâu și ar ploua neconținut, totuși, pământul nu este bun. Dar pământul trebuie să fie bun pentru ca sămânța să poată încolți, iar de acest pământ trebuie să se îngrijească Dumnezeu. Pentru ca să fie un rod, trebuie ca soarele să fie acolo, ploaia să cadă la timp și pământul să fie bun. Dumnezeu se îngrijește de toate aceste lucruri.

În ce privește slujbele, avem făgăduința pe care ne-a dat-o DOMNUL în Matei 23:34 „*De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în*

sinagogile voastre, și-i veți prizoni din cetate în cetate". În Biserică slujbele sunt primite [de la Dumnezeu]. Dar ce face lumea și fariseii și cărturarii cu noi? Ce au făcut ei cu DOMNUL și cu apostolii? Ce au făcut cu proorocii? Dar DOMNUL a făgăduit: „*Cine primește un proroc, în numele unui proroc, va primi răsplata unui proroc*” [Matei 10:41]. Este, deci, important să recunoaștem pe acela trimis în mod direct de Dumnezeu. Aceștia au fost proorocii, apostolii – la fel a fost trimis și Ioan Botezătorul. În Ioan 1 avem niște cuvinte minunate despre el: „*A venit un om trimis de Dumnezeu: numele lui era Ioan*”.

Proorocii au fost pe rând trimiși de Dumnezeu, dar acum a venit timpul ca Noul și Vechiul Testament să fie văzute în legătură unul cu celălalt, iar profeția să fie arătată împreună cu împlinirea ei. Citim un verset din Luca 16:16 „*Legea și proorocii au ținut până la Ioan; de atunci încolo, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală*”. Da, fraților: nu adormiți poți intra în ea, ci numai dacă mai înainte ai trecut printr-o trezire.

Astăzi aș vrea să citesc câteva citate din cuvintele fratelui Branham în care el vorbește despre candelă și despre curățirea lor. Eu am să mă străduiesc să le traduc cât se poate de corect din limba engleză. În 24 martie 1963, fratele Branham a spus: „Acum este timpul ca să ne curățăm candelă și funinginea să fie dată la o parte, pentru ca făclia să poată lumina nestingherită”. [Fratele Frank aduce citate din predicile fratelui Branham din perioada 1963-1965, în care se vorbește despre timpul curățirii candelălor]. În 4 decembrie 1965 el spune (voi știți că în 12 decembrie el a ținut ultima predică): „Acum este timpul ca noi să ne curățăm candelă. Ridicați-vă și fiecare să-și curețe candelă lui”. Acesta este Matei 25. Unii sunt de părere că timpul pentru Matei 25 a fost ieri, este acum și pentru zilele care au trecut, dar nu este așa. Cât timp cât se este dată strigare pentru trezire și Mireasa îl aude, fecioarele trebuie să-și curețe candelă și să aducă totul în viața lor în ordine cu Dumnezeu. Fratele Branham mai spune: „Iată, Mirele sosește! Ridicați-vă și curățiți-vă candelă voastră!” Este scris în predica din 4 decembrie 1965, rostită în Yuma, Arizona.

Eu mai am o mulțime de citate din predicile fratelui Branham pe care le-am adus ca să vă arăt că nu trebuie să așteptăm o învățătură nouă,

nemaiauzită, ci [prin cea care a fost dată], să fim întăriți în DOMNUL și să înțelegem că timpul este cu atât mai înaintat.

Iubiți frați și surori, noi am mai putea intra în lucruri care au loc acum, la nivel mondial. Eu m-am aflat în apropierea celui mai mare lider religios din Iran, la numai câțiva metri. [lipsă pe casetă] Când citim în ziarele lumii despre G7 [grupul celor mai industrializate 7 state din lume], atunci știm la ce se referă cele șapte capete [din Apocalipsa] și ce scop au ele. Apoi, mai avem o paralelă cu Apocalipsa 17 în ce privește lumea religioasă: este scris că al optulea împărat este din numărul celor șapte, și astfel totul este clar. În legătură cu Vaticanul, spuneți-mi, care cuvânt nu a fost descoperit? Dumnezeu a trimis un prooroc cu o slujbă profetică pentru ca să fim aduși în întreg Cuvântul lui Dumnezeu. Noi am fost înștiințați în legătură cu întreg planul de mântuire al lui Dumnezeu. Pentru asta eu vreau să-I dau cinste și mărire lui Dumnezeu. Lăudat și cinstit fie El, cel Atotputernic, care a coborât printre noi pentru ca să ne vorbească totul deslușit.

Încă puține versete. Iubiți frați și surori în DOMNUL, cu toții știm că Maleahi 4:5 își găsește astăzi împlinirea [în traducerea germană versetul corespunde cap.3:19]. De la vers.1 este scris: „*Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor!*” Aici este vorba despre ziua DOMNULUI. Apoi citim de la vers.4: „*Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb rânduieli și porunci pentru tot Israelul!*” Aici accentul se pune pe legea lui Moise și pe Israel. În următorul verset este scris: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua DOMNULUI, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!*”. Aici avem un lucru foarte important și eu doresc să accentuez acest lucru de fiecare dată. Cine citește Matei 17, acela observă că Moise și Ilie au fost prezenți pe muntele schimbării la față. La fel, au fost prezenți Ioan, Iacov și Petru. Totul s-a întâmplat atât de real și de sigur încât Petru a vrut să ridice trei colibe. Moise și Ilie s-au arătat acolo iar DOMNUL a repetat făgăduința dată în Vechiul Testament: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*” [Matei 17:11]. Eu voi mai scrie despre

acest lucru, pentru ca ultima neînțelegere care s-ar mai putea ivi să fie dată la o parte.

Cuvântul lui Dumnezeu este foarte clar, dar trebuie să fie descoperit doar prin Duhul sfânt. Apoi, fiți atenți la cuvintele „...*legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb...*”, după care DOMNUL spune „...*nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile*” [Matei 5:18]. În Luca 24:44 mai citim că DOMNUL și-a început lucrarea cu Moise și a continuat prin prooroci și prin psalmi, ca să arate tot ce a fost făgăduit dinainte.

La ce ar ajuta să citim „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*” dacă nu am citi și din 1Împărați 18 și vers.19:1 ce înseamnă această slujbă a lui Ilie? Cuvântul este propovăduit de un bărbat al lui Dumnezeu, dar rodul vine de la Dumnezeu. El nu vine de la prooroc, ci numai prin Cuvânt, pentru că Cuvântul nu se va întoarce gol înapoi, ci își va face lucrarea pentru care a fost trimis [conform Isaia 55:11]. În 1Împărați 18:38 Ilie s-a rugat astfel lui Dumnezeu: „*Ascultă-mă, DOAMNE, ascultă-mă, ca să cunoască poporul acesta că Tu, DOAMNE, ești adevăratul Dumnezeu și să le întorci astfel inima spre bine!*”.

Eu am să mai spun o dată acest lucru: un prooroc aduce mesajul, dar Cuvântul lui Dumnezeu își face lucrarea pentru care a fost trimis.

În 1Împărați 18:39 vedem rodul lucrării Cuvântului în cei a căror inimă a fost întoarsă spre Dumnezeu. Preoții lui Baal și ai Astarteei au rupt totul și au scos Cuvântul afară, dar măcelărirea lor a venit apoi în valea [pârâului Chison]. Întreg poporul s-a aruncat cu fața la pământ, și aceasta a fost lucrarea Cuvântului. Eu am trăit în România acest lucru: după predică, o întreagă biserică, tineri și bătrâni, de la primul la ultimul, au îngenunchiat și au adus închinare lui Dumnezeu.

Dragi frați și surori, noi avem din nou nevoie ca să fim copleșiți de puterea Cuvântului, pentru ca Duhul lui Dumnezeu să vină cu putere asupra noastră și să fim conștienți de privilegiul pe care l-am primit ca Dumnezeu să ne vorbească. Trebuie să se vadă că, în mine și în tine, Cuvântul Lui și-a făcut lucrarea pentru care a fost trimis. Poporul s-a aruncat cu fața la pământ ca să Îi mulțumească lui Dumnezeu, și știți ce s-a întâmplat după aceea? Proorocul a auzit vâjâitul ploii... Ilie a adus poporul înapoi la Dumnezeu, oamenii s-au aruncat cu fața la pământ ca

să-I mulțumească lui Dumnezeu și, trei versete mai jos, proorocul a auzit vâjâitul ploii. Nu așteptăm noi toți ploaia târzie? Nu așteptăm noi revărsarea Duhului sfânt? Nu trebuie oare ca Duhul lui Dumnezeu să vină iarăși peste noi și să ne copleșească?

Noi nu suntem fanatici care aleargă după un prooroc fals sau care cad în cursa unui astfel de profet – și poate că și despre aceasta ar trebui să mai scriu. Un lucru anume m-a înfuriat în ultima mea vizită în Filipine când, în timp ce mă aflam la hotel, mi s-a pus în față un Testament. Eu nu știu cum ar trebui să se numească această direcție de credință, dar ei pretind că au un alt Testament al DOMNULUI Isus Hristos. Mormonii publică un alt Testament al Domnului Isus Hristos. Eu am luat această carte și am aruncat-o afară pe fereastră, pentru că în camera mea așa ceva nu are loc – poate avea loc o altă carte, dar nu o blasfemie la adresa lui Dumnezeu.

Oamenii sunt de părere că noi alergăm după un om care s-a dat drept prooroc, dar nu este cazul în ce ne privește pe noi. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu și Îl urmăm pe Isus Hristos, DOMNUL și Răscumpărătorul nostru. Noi credem făgăduințele pe care le-a dat în Cuvântul Său. Noi ne lăsăm corecți prin Cuvântul lui Dumnezeu și am primit credință în Unicul și adevăratul Dumnezeu. Nici un om nu trebuie să ne explice nouă taina dumnezeirii. Dacă citim și vorbim despre Melhisedec, despre întâlnirea lui cu Avraam, înțelegem că el, ca preot al Dumnezeului celui Preaînalt, a spus „*Fii binecuvântat de cel Atotputernic!*”. Și Avraam a fost binecuvântat. În Evrei 7 putem vedea cine a fost Melhisedec, împăratul Salemului, împărat al dreptății, fără tată și fără de mamă – și aici avem taina: în Vechiul Testament, El era DOMNUL [IAHVEH], descoperit sub felurite forme, dar în Noul Testament El a venit printre noi născut în această lume, pentru ca să poată muri ca om pentru noi, oamenii, pentru ca sângele și viața Lui să poată fi jertfite. Acest lucru nu trebuie răstălmăcit! Așa cum a fost, așa trebuie înțeles. Noi vedem că toate aceste lucruri, scrise în Vechiul și în Noul Testament, ne sunt de înțeles pentru că Dumnezeu ni le-a descoperit prin har.

Dacă în 1Împărați 18 se vorbește despre auzire și despre vâjâitul ploii, eu pot spune că vâjâitul ploii îl aud acum. Ne gândim la Ioel 2:23, așa cum a fost predicat de fratele Branham în Zürich și Karlsruhe, despre

ploaia târzie pe care Dumnezeu o va trimite și despre anii pe care îi va restitui. Eu vă spun sincer că restituirea ne va fi dată într-o măsură deplină. Când Dumnezeu va restitui, nimic nu va fi pregetat. EL nu va șovăi dacă să ne dea asta sau cealaltă, ci va restitui totul deplin: „*Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug*” [Ioan 10:10]. În restituire, totul va fi desăvârșit, așa cum Dumnezeu a făgăduit și a dat Bisericii la început.

Cum fratele Branham a spus-o atât de frumos, tot [ce era rău] a fost scos afară și restituirea a fost dată după cum Dumnezeu a făgăduit în Zaharia 10:1 „*Cereți de la DOMNUL ploaie, ploaie de primăvară!*”. În legătură cu această făgăduință este Iacov 5:7-8 „*Fiți, deci, îndelung răbdători, fraților, până la venirea DOMNULUI. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea DOMNULUI este aproape*”. La fel așteptăm și noi și știm că așteptarea noastră nu va fi în zadar. Fie ca să fim copleșiți de această ploaie, potrivit cu cuvintele Legământului pe care DOMNUL l-a făcut cu noi, după cum este scris în Matei 26:26 și Marcu 14:24 „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți*”. Cine citește epistola lui Pavel către evrei vede care este acest Legământ pe care Dumnezeu l-a încheiat și că tot ce este făgăduit acolo este un Testament. Acolo se vorbește despre moștenirea Lui pentru Biserică. În engleză, testamentul poartă numele de *Will*, care tradus înseamnă *Voie*. Aceasta este ultima voie, exprimată în Testament.

Noi avem un prim Legământ și un al doilea Legământ. Dumnezeu a dat primul Legământ împreună cu Legea pentru ca noi să fim păziți de păcat. Dacă nu ar fi fost dată Legea, noi nici nu am ști ce este păcatul. Legea a trebuit să fie dată pentru ca să primim cunoașterea păcatului prin ea. Cum ar fi putut mântui Dumnezeu pe omul căzut dacă el nu ar fi știut măcar că a căzut și că este pierdut? În starea lui căzută, el a trebuit să fie judecat și asta s-a întâmplat prin Lege. Apoi a venit Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a luat blestemul care a venit peste noi prin Lege și l-a luat asupra Lui, a murit pe crucea de la Golgota pentru noi, ne-a iertat toate păcatele și vina noastră a fost ștearsă, iar apoi ne-a dăruit har. Atunci, să nu cădem noi cu fața la pământ și să nu-I mulțumim noi lui Dumnezeu?

Și atunci, mai putem să ne mai socotim vina unul altuia? Asta nu se mai poate...

Frați și surori, în Matei 5:43-45 DOMNUL spune că soarele răsare peste cei buni la fel ca peste cei răi, iar ploaia cade peste cei drepți la fel ca peste cei nedrepți. Conform Matei 13, ambele semințe sunt în același ogor, dar numai până în timpul recoltei. Pe urmă, neghina este adunată, și recolta este adunată și pusă în hambare. Am mai putea aminti și alte asemenea versete, cum ar fi Levitic 23, în care se spune cum trebuie legănat un snop în prima zi de după Sabat – primul rod, sau întâiul născut. Dragi frați și surori, Dumnezeu ne-a ales cu o chemare sfântă și înaltă să-I fim fii și fiice. Asta nu a fost învrednicirea mea sau a ta, ci harul lui Dumnezeu. *„Pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit”*. Apoi întreabă: *„Deci, ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?”* [Romani 8:30]. Hristos este aici și noi suntem neprihăniți prin El. Cine vrea să ne blesteme? El ne-a făcut neprihăniți și ne-a dăruit har.

Nu vreau să intru în mai multe amănunte legat de acest subiect, dar dați-mi voie să mai citesc o dată cele două versete. Gândiți-vă la Legea lui Moise pe care a primit-o la muntele Horeb pentru Israel și la făgăduința trimiterii proorocului Ilie. Cuvântul „fărădelege” spune el însuși că înseamnă „despărțit de lege”. Legea a fost dată prin Moise iar harul și adevărul prin Isus Hristos.

Acum aș vrea să citesc din Matei 7:15 pentru ca toți să înțeleagă mai bine. Aici ni se spune: *„Păziți-vă de proroci mincinoși”*. În vers.21 El spune: *„Nu orișicine-Mi zice: ‚DOAMNE, DOAMNE!’ va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”*. Aceasta este o mare acuzație care nu mai lasă loc pentru păreri. Ceea ce citim aici este definitiv, pentru totdeauna. Mulți vor zice atunci *„DOAMNE, DOAMNE!”*. Să o spui o singură dată ar fi de ajuns, nu trebuie să o faci de două ori. Pe urmă vine lucrul cel mai important, care te copleșește: *„Atunci le voi spune curat: ‚Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege’”* (vers.23).

Acum mergem la Matei 25:10, pentru ca să vedeți lucrurile înfățișate chiar de sfânta Scriptură: *„Pe când se duceau ele să cumpere*

untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa". Vă rog să ascultați cu atenție fiecare cuvânt. „*Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: ,DOAMNE, DOAMNE, deschide-ne!'*” Nu e nevoie să spun mai multe, dar este clar că numai jumătate dintre fecioare au ascultat ceea ce Dumnezeu le-a transmis prin solul Său. Aceasta s-a întâmplat în clipa decisivă, când fecioarele înțelepte au fost nevoite să le spună celor neînțelepte „*Mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă*".

De aceea, scumpi frați și surori, dați-mi voie să spun astăzi, pe baza autorității Cuvântului lui Dumnezeu, că acum are loc chemarea afară și ea trebuie să fie primită și urmată. Fecioarele nu pot rămâne acolo unde sunt. Dacă totuși rămân acolo, vor ajunge să spună împreună cu cele care au făcut semne și minuni „DOAMNE, DOAMNE!”. Aici este punctul important. Chemarea afară are loc acum și eu, fratele Frank, cred ceea ce fratelui Branham i s-a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Isus Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Există cu adevărat credincioși care au trăit harul lui Dumnezeu, au trecut prin nașterea din nou și au primit iertarea păcatelor și au fost binecuvântați de Dumnezeu și deasemenea există „fecioare neînțelepte”, care pe drept sunt numite așa, pentru că nu au primit făgăduința și sunt mulțumite cu trăirile lor pe care le-au avut cu Dumnezeu și la care rămân. Între ei apar oameni care fac semne mari și minuni și, pentru că sunt impresionați de aceste lucruri, ei spun: „Ce vreți mai mult de atât? La noi se întâmplă lucruri mari și puternice, avem adunări mari și minunate, am primit har și făcători de minuni... noi avem, avem, avem”. Dar la urmă DOMNUL va trebui să le spună: „*Adevărat vă spun, că nu vă cunosc*”. Ei vor fi socotiți printre cei care au trăit în neascultare și nu s-au smerit în voia lui Dumnezeu, și de aceea au fost duși în rătăcire și au dus și pe alții, au trecut pe lângă mesajul pe care l-a trimis Dumnezeu [în acest ceas] și pe proorocul Său l-au socotit ca mincinos, arătându-se ei înșiși ca oameni dreți. Vă spun încă o dată: pentru ei va fi prea târziu... Mie cuvântul „prea târziu” nu-mi place deloc, nu-l pot suporta. Acest cuvânt este prea dureros pentru mine. Scumpi frați și surori, există un „prea târziu”. Nu vă uitați la cei ce sunt credincioși, sunt născuți din nou și trec drept fecioare, pentru că sunt

fecioare neînțelepte. Ei nu vin sub slujba pe care Dumnezeu a dat-o prin har în acest timp.

Dragi frați și surori, eu spun acest lucru cu o seriozitate sfântă. Noi nu suntem fanatici și nu urmăm un om sau unor basme, dar nici nu ne gândim să ne punem mântuirea în joc și să spunem că vom ajunge cu toții în cer. Nu, sfânta Scriptură spune că numai fecioarele care au fost pregătite au intrat în odaia de nuntă.

Eu miercuri, 17 ianuarie, am trăit acest lucru în Leipzig. Carismaticii spun să au nevoie de un program cu care trebuie să impresioneze oamenii, să arate ceva ce alții nu au – eu am auzit cu urechile mele aceste cuvinte. Miercuri am fost printre ei și am auzit unele lucruri. Atunci a trebuit să mă ridic în picioare și să zic: „Eu am ceva de spus. În ce program ne aflăm noi? Noi nu mai avem programele noastre proprii. A venit vremea să cunoaștem ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit în Cuvântul Lui și să fim părtași lucrării pe care El a hotărât-o”. Eu nu am vorbit mult, ci am fost scurt în ceea ce am spus.

Frați și surori, noi purtăm o mare durere în inima noastră din cauza tuturor acelor care L-au trăit pe Dumnezeu, dar acum nu mai ascultă ce spune Bisericii Duhul. De aceea este scris de șapte ori în Apocalipsa 2 și 3: *„Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul”*. Îngerul aduce mesajul, dar Dumnezeu este cel care vorbește. Duhul lui Dumnezeu descoperă Cuvântul Său. Să înțelegem aceste cuvinte pentru ca să-I putem înfățișa DOMNULUI o Biserică fără pată și fără zbârcitură, spălată prin sângele Mielului și curățată în Cuvântul adevărului, sfințită după cuvântul pe care DOMNUL nostru l-a spus în Ioan 17:17 *„Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul”*.

Este nevoie de o întoarcere la original, la cele de la început. Inimile noastre sunt întoarse de la toate amăgirile și învățăturile false, sunt sfințite în Cuvântul adevărului, ca inimile unor fecioare înțelepte care aud glasul Mirelui și nu-și mai pleacă urechea la alte voci. Ele aleargă în întâmpinarea Lui cu candelile și vasele de untdelemn pline. Să ne uităm puțin în Vechiul Testament: unde erau masa cu pâinile și sfeșnicul descris în Zaharia 4, împreună cu cele șapte candelile?

Dragi frați și surori, noi avem cuvântul profetic și cuvântul apostolic. Prin acest Cuvânt avem intrare și deslușire a tuturor acestor

lucruri, prin harul lui Dumnezeu. Să fim asemenea unora care așteaptă pe DOMNUL lor, asemenea unei mirese care iese în întâmpinarea mirelui. Pentru aceasta nu avem nevoie de o știință deosebită, ci numai de o descoperire pe care Dumnezeu ne-o dăruiește prin har, pentru ca noi să știm că El este cu noi, că El ni s-a descoperit nouă și că după înviere, nici un necredincios nu a mai văzut vreodată pe DOMNUL. „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi*” [Ioan 14:19]. „*Duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru, că merge înaintea voastră în Galilea: acolo Îl veți vedea, cum v-a spus*” [Marcu 16:7]. În 1Corinteni 15 Pavel spune că DOMNUL nostru s-a arătat la mai mult de cinci sute de frați deodată. Eu aștept revenirea credinciosului nostru DOMN, ca El să vină la noi și să ni se descopere. Noi Îl credem, ne încredem în El și avem dreptul să ne socotim aceia cărora El le-a dăruit această înțelepciune, ca să-I dăm dreptate și crezare: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*”

Eu vreau să închei cu mărturia pe care deseori ați auzit-o. Eu L-am rugat pe DOMNUL ca pe toți aceia care au auzit Cuvântul din gura mea să-i întâlnesc în slavă. Eu vreau să-L întâlnim împreună în slavă. Eu cred lucrul acesta din toată inima mea. Puteți să credeți și voi acest lucru? După credința noastră, așa se va întâmpla. V-a descoperit Dumnezeu aceste lucruri ca să vă lase aici, pe pământ, sau vi le-a arătat ca să vă ia în slavă atunci când se va întoarce?

Iubiți frați și surori, fiți întăriți în credință. Prindeți curaj și mulțumiți din nou DOMNULUI, pentru că El a făcut lucruri mari cu noi toți! Lăudat și cinstit să fie numele Lui minunat! Amin.

Să ne ridicăm în picioare pentru rugăciune. Acum, când ne aplecăm capetele împreună și ne deschidem inimile noastre înaintea lui Dumnezeu, în mulțumire, pentru că este scris: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou. Eu vreau să închei un legământ nou cu voi și cuvintele Mele să le scriu în inima voastră – nu pe niște table de piatră, ca în Vechiul Testament, nu pe pergament, ci în inimi de carne”. Viu este Cuvântul lui Dumnezeu! El își va aduce rodul în cei care Îl cred, Îl acceptă și-L primesc descoperit. Fratele Branham a vorbit despre această roadă a descoperirii. Descoperirea lucrează simțibil în viața noastră.

Dragi frați și surori, iubiți prieteni, noi trăim într-o parte a Europei unde nu ne exprimăm așa cum ne-am dori, dar când Cuvântul lui Dumnezeu ne va umple pe deplin, Îi vom aduce mulțumiri fierbinți lui Dumnezeu. Așa cum poporul s-a aruncat cu fața la pământ pentru că Dumnezeu a întors inimile lor, ce altceva putem face noi astăzi? Dumnezeu a întors și inimile noastre după cum a făgăduit: „*El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor*”. Prima parte și-a găsit împlinirea prin slujba lui Ioan Botezătorul, după cum este scris în Luca 1:17, iar partea a doua și-a găsit împlinirea și încă se împlinește, pentru ca și noi să ne putem ruga la fel ca părinții noștri apostoli, așa încât munții să se mute din locul lor și oamenii să spună: „În Numele lui Isus Hristos, voi nu mai aveți voie să predicați!” și „În Numele lui Isus Hristos, voi nu mai aveți voie să botezați”. Atunci noi vom spune: „De cine să ascultăm mai mult: de Dumnezeu sau de oameni?” În Numele lui Isus Hristos, noi vom predica mai departe iertarea deplină a păcatelor și vom boteza mai departe în Numele DOMNULUI Isus Hristos, chiar dacă întreaga lume religioasă va spune că nu avem voie să facem aceasta. Dar noi avem tot dreptul să o facem, pentru că Dumnezeu a poruncit asta. În legătură cu aceasta am primit de la Dumnezeu descoperirea, prin har.

O, frați și surori, astăzi dorim să-I mulțumim împreună lui Dumnezeu, după care vom primi ploaia târzie, revărsarea Duhului sfânt. Dacă noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut deja, atunci suntem deschiși pentru ceea ce Dumnezeu va face mai departe. Lăudat și cinstit să fie DOMNUL! Ungerea Duhului sfânt se odihnește peste noi. Duhul lui Dumnezeu este lucrător în mijlocul nostru.

Am o întrebare: sunt aici frați și surori (sau poate prieteni) care au o rugămintă deosebită pentru rugăciune? Eu vă rog să ridicați scurt mâna. Mulțumesc, mulțumesc. Dumnezeu știe ce rugămintă aveți fiecare și care sunt lucrurile de care aveți nevoie. Vă rog să credeți: Isus Hristos a înviat și este Același ieri, azi și în veci! EL a iertat păcatele, a vindecat pe cei bolnavi și i-a eliberat pe cei legați. Așa a fost făgăduit în proorocul Isaia și așa a mărturisit-o și El în Luca 4:18 „*Duhul DOMNULUI este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război*

slobozirea și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați”.
Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci!

Pentru mine nu este deajuns să pot spune că în adunările fratelui Branham zilele biblice sunt din nou valabile. Dumnezeu nu este „Eu am fost”, ci „EU SUNT”. Noi putem aștepta lucruri mai mari și mai multe pe care Dumnezeu le face prim trimisul Său. În restituire, acest lucru se va întâmpla în întreaga Biserică, prin har, la fel cum s-a întâmplat prin slujba proorocului.

Eu vreau să-I mulțumim lui Dumnezeu încă o dată pentru ceea ce am primit și prin aceasta să ne deschidem pentru ceea ce El va mai face. Să-I aducem cinste și laudă Dumnezeului nostru! Câțiva dintre frați să mulțumească DOMNULUI și noi împreună să-I aducem mulțumiri. Să înălțăm împreună glasurile noastre.

Iubitule DOMN, Tu, veșnic credinciosule Dumnezeu, Ți mulțumim din toată inima pentru că nu am urmat un om sau unor basme meșteșugit alcătuite, că nu alergăm după niște învățături omenești care sunt mișcate încoace și încolo. Tu ai un popor pe pământ și sămânța Cuvântului Tu ai pus-o în inimile noastre. Tu ni l-ai descoperit și Potrivnicul nu ne mai poate răpi această bucurie pentru că El a devenit descoperirea noastră. Binecuvântează pe frații și pe surorile noastre, dă-ne tuturor înviore și dăruiește-ne credință, dragoste și ce a fost la început să fie și acum! Dăruiește-ne deplina putere, într-o măsură dublă!

Iubitule DOMN, ne rugăm pentru toți aceia care și-au ridicat mâinile. Mare Dumnezeule, tu cunoști rugămințile și nevoile lor. Iubitule DOMN, noi așteptăm să faci minuni de creație! Trup, suflet și duh așteptăm ca să dai vindecare. Laudă și cinste Ție! Iartă, vindecă și eliberează-i pe toți și întreaga binecuvântare a lui Dumnezeu să fie arătată în mijlocul nostru. Aducem cinste și laudă Numelui Tău! Noi laudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău. Împreună Te rugăm, dăruiește tuturor fraților noștri har și putere, în Numele lui Isus Hristos, DOMNUL nostru. Tuturor fraților care predică iertarea păcatelor, care botează și predică în Numele Tău, dăruiește-le putere, DOAMNE!

O, DOAMNE, Tu vei purta biruința și toți preoții lui Baal și ai Astarteei vor cădea la pământ, dar Tu, DOAMNE, ca Biruitor la Golgota, vei sta acolo în picioare. Aleluia! Lăudat și cinstit fii Tu, veșnic

credinciosule Dumnezeu! Aleluia! Întreg poporul să spună *Aleluia!*
Amin.

Rămâneți în harul DOMNULUI!